

MINISTERSTVO SPRAVODLIVOSTI SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Kancelária zástupcu SR pred súdmi EÚ

Judikatúra súdov EÚ

od 1. apríla do 31. mája 2015

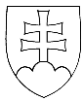
(výber najdôležitejších rozhodnutí)

OBSAH

I.	Judikatúra Súdneho dvora.....	3
A.	Oblasť: Aproximácia právnych predpisov	3
B.	Oblasť: Dane	4
C.	Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo	5
D.	Oblasť: Hospodárska súťaž.....	5
E.	Oblasť: Hospodárska a menová politika	6
F.	Oblasť: Inštitucionálne právo	6
G.	Oblasť: Ochrana spotrebiteľa	7
H.	Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov	8
I.	Oblasť: Sloboda usadiť sa	9
J.	Oblasť: Slobodné poskytovanie služieb	9
K.	Oblasť: Sociálna politika.....	10
L.	Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika	12
M.	Oblasť: Štátna pomoc	12
N.	Oblasť: Územie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.....	13
O.	Oblasť: Verejné obstarávanie	15
P.	Oblasť: Verejné zdravie	15
Q.	Oblasť: Voľný pohyb kapitálu.....	16
R.	Oblasť: Životné prostredie.....	16
II.	Judikatúra Všeobecného súdu	17
A.	Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo	17
B.	Oblasť: Hospodárska a menová politika	18
C.	Oblasť: Hospodárska súťaž.....	19
D.	Oblasť: Inštitucionálne právo	20
E.	Oblasť: Obchodná politika.....	21
F.	Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov	21
G.	Oblasť: Prístup k dokumentom	22
H.	Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika	23
I.	Oblasť: Štátna pomoc	24

UPOZORNENIE

Tento prehľad je neoficiálnym dokumentom slúžiacim na účely informovania odbornej a všeobecnej verejnosti, ktorý má iba informatívnu povahu, nezohľadňuje najnovšie zmeny európskych ani vnútroštátnych právnych noriem a nezaväzuje Ministerstvo spravodlivosti SR. Účelom tohto prehľadu je iba upozorniť na najdôležitejšie aspekty rozhodnutí, ktoré sú v prehľade uvedené v zjednodušenej forme, preto je vždy nevyhnutné pracovať s autentickým textom vybraného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ. Nedá sa vylúčiť, že pre riešenie konkrétneho problému môžu byť relevantné a dôležité aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, ktoré nie sú v tomto prehľade uvedené resp. iné aspekty v ňom uvedených rozhodnutí. V prehľade nie sú napríklad zaradené tie rozhodnutia, v ktorých sú síce uvedené dôležité výroky, tieto sú však iba zopakovaním už ustálenej judikatúry. Akékoľvek ďalšie šírenie alebo spracovanie tohto materiálu je možné len s predchádzajúcim súhlasom pôvodcu, ktorým je Ministerstvo spravodlivosti SR.

I. JUDIKATÚRA SÚDNEHO DVORA

A. Oblasť: Aproximácia právnych predpisov

C-3/14 Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej a Teleponia Dialog (16. 4. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Elektronické komunikačné siete a služby – Smernica 2002/21/ES – Články 7 a 20 – Riešenie sporu medzi podnikmi poskytujúcimi elektronické komunikačné siete alebo služby – Povinnosť uskutočniť postup podľa článku 7 ods. 3 – Opatrenie, ktoré môže mať vplyv na obchod medzi členskými štátmi – Smernica 2002/19/ES – Článok 5 – Právomoc a zodpovednosť národných regulačných orgánov vzhľadom na prístup a prepojenie – Smernica 2002/22/ES – Článok 28 – Negeografické čísla“

Vnútroštátny spor sa týkal rozhodnutia predsedu poľského telekomunikačného regulačného orgánu v rámci sporu medzi dvoma mobilnými operátormi ohľadne dodatku k zmluve o spolupráci. Vnútroštátny súd mal pochybnosti, či predseda regulačného orgánu nemal pred prijatím takéhoto rozhodnutia dodržať postup upravený v rámcovej smernici. Súdny dvor okrem iného rozhodol, že tento postup sa musí dodržať v prípade, ak predseda regulačného orgánu chce v rámci riešenia sporu medzi podnikmi poskytujúcimi elektronické komunikačné siete alebo služby v členskom štáte uložiť povinnosti smerujúce k zabezpečeniu prístupu k negeografickým číslam v súlade so smernicou o univerzálnych službách a ak tieto povinnosti môžu mať vplyv na obchod medzi členskými štátmi.

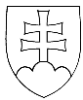
C-120/14 P Christoph Klein v. Európska komisia (22. 4. 2015)

"Odvolaie – Mimosmluvná zodpovednosť – Smernica 93/42/EHS – Čl. 8 a 18 – Zdravotnícke pomôcky – Nečinnosť Komisie po oznámení rozhodnutia o zákaze uvádzania na trh – Premlčacia lehota – Prerušenie plynutia premlčacej lehoty podaním žiadosti o právnu pomoc – Postup v súvislosti s ochrannou doložkou"

V tomto súdnom spore išlo o povinnosti EK podľa smernice o zdravotníckych pomôckach, a to konkrétne v nadväznosti na určité oznámenie zo strany členského štátu. Spor sa týkal špecifickej zdravotníckej pomôcky určenej na inhaláciu. So samotným odvolaním odvolateľ sčasti uspel a dosiahol čiastočné vrátenie veci Všeobecnému súdu, keďže Všeobecný súd podľa Súdneho dvora vyhodnotil uplatniteľnosť konkrétnych ustanovení smernice, a tým aj povinnosti EK, nesprávne. Zároveň však Súdny dvor rozhodol, že plynutie päťročnej premlčacej lehoty na uplatnenie nárokov na náhradu škody podľa režimu mimozmluvnej zodpovednosti nie je prerušené podaním žiadosti na priznanie právnej pomoci na Súdny dvor EÚ.

C-260/13 Aykul (23. 4. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2006/126/ES – Vzájomné uznávanie vodičských preukazov – Odmietnutie členského štátu uznať osobu, ktorá jazdila pod vplyvom omamných látok, platnosť vodičského preukazu vydaného iným členským štátom“

Predmetom vnútroštátneho sporu je rozhodnutie o odmietnutí práva rakúskej štátnej príslušníčky používať rakúsky vodičský preukaz na nemeckom území. Súdny dvor rozhodol, že smernica za daných okolností nezakazuje členskému štátu odmietnuť uznať platnosť vodičského preukazu z iného členského štátu. Prvý členský štát si zároveň môže stanoviť podmienky znovunadobudnutia práva viesť motorové vozidlo na jeho území, ktoré však musia byť v súlade so zásadou proporcionality.

B. Oblasť: Dane

C-76/14 Manea (14. 4. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Vnútroštátne zdanenie – Článok 110 ZFEÚ – Daň z motorových vozidiel vyberaná členským štátom v okamihu prvého prihlásenia alebo prvého zápisu vlastníckeho práva – Neutralita medzi ojazdenými motorovými vozidlami z iných členských štátov a podobnými motorovými vozidlami, ktoré sú k dispozícii na vnútroštátnom trhu“

V tomto prejudiciálnom konaní sa Súdny dvor znova¹ zaoberal daňou, ktorej zaplatenie Rumunsko vyžadovalo na účely prihlásenia ojazdeného motorového vozidla pochádzajúceho z iného členského štátu do evidencie vozidiel. Súdny dvor rozhodol, že právo EÚ nebráni tomu, aby členský štát zaviedol daň z motorových vozidiel, ktorá rovnako zaťažuje dovezené ojazdené vozidlá pri ich prvom prihlásení v tomto členskom štáte a vozidlá už prihlásené v uvedenom členskom štáte pri prvom zápise vlastníckeho práva k posledným uvedeným vozidlám v tom istom štáte. Právo EÚ ale odporuje tomu, aby tento členský štát od tejto dane oslobodil už prihlásené vozidlá, za ktoré bola zaplatená skôr platná daň, ktorá bola vyhlásená za nezlučiteľnú s právom EÚ.

C-357/13 Drukarnia Multipress (22. 4. 2015)

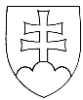
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dane – Smernica 2008/7/ES – Článok 2 ods. 1 písm. b) a c) – Nepriame dane z navyšovania kapitálu – Podliehanie kapitálovej dani – Kapitálové vklady v prospech komanditnej spoločnosti na akcie – Kvalifikácia takejto spoločnosti ako kapitálovej spoločnosti“

Vnútroštátny spor sa v zásade týkal klasifikácie istého typu poľskej spoločnosti ako „kapitálovej spoločnosti“ a otázky, či je z hľadiska práva EÚ prípustné, aby takáto spoločnosť podliehala dani z občianskoprávných úkonov. Išlo o hybridnú spoločnosť, pri ktorej iba časť kapitálu alebo spoločníkov spĺňala podmienky stanovené smernicou a pri ktorej Poľská republika nevyužila možnosť zapísať tento typ spoločnosti do zoznamu v prílohe smernice 2008/7. Súdny dvor rozhodol, že konkrétny typ spoločnosti podľa poľského práva sa má považovať za „kapitálovú spoločnosť“, a to bez ohľadu na neuvedenie v prílohe príslušnej smernice.

C-349/14 Pazdziej (21. 5. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Protokol o výsadách a imunitách Európskej únie – Článok 12 druhý odsek – Daň vyberaná v prospech obcí zatažujúca osoby vlastniace alebo užívajúce obydlie na ich území – Horná hranica – Sociálne opatrenie – Zohľadnenie

¹ Pozri napr. rozsudok Súdneho dvora zo 7. apríla 2011 vo veci C-402/09 Tatu.

platov, miezd a požitkov vyplácaných Európskou úniou svojim úradníkom a iným zamestnancom“

Pani Pazdziej, ktorá je úradníčkou EÚ, vlastní dom vo Francúzsku. Zastávala názor, že na základe Protokolu o výsadách a imunitách EÚ sa odmeny, ktoré od EÚ poberá, nemajú zohľadňovať pri výpočte referenčného zdaňovaného príjmu použitého pri určení hornej hranice dane z bydliska v súvislosti s domom vo Francúzsku. Súdny dvor ale rozhodol, že právo EÚ nebráni francúzskej vnútroštátnej právnej úprave, ktorá zohľadňuje platy, mzdy a pôžitky vyplácané zo strany EÚ svojim úradníkom pri určení hornej hranice splatnej dane z bydliska vyberanej v prospech územných celkov v súvislosti s prípadným oslobodením od tejto dane.

C. Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo

C-146/13 Španielske kráľovstvo v. Európsky parlament a Rada EÚ (5. 5. 2015)

C-147/13 Španielske kráľovstvo v. Rada EÚ (5. 5. 2015)

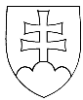
„Žaloba o neplatnosť – Vykonanie posilnenej spolupráce – Vytvorenie jednotnej patentovej ochrany – Jednotný patent – Nariadenie (EÚ) č. 1257/2012 – Nariadenie (EÚ) č. 1260/2012 – Ustanovenia v oblasti prekladu – Zásada zákazu diskriminácie – Článok 118 prvý a druhý odsek ZFEÚ – Právny základ – Článok 291 ZFEÚ – Prenesenie právomocí na orgány mimo Európskej únie – Zásada autonómie a jednotného uplatňovania práva Únie“

Španielsko sa domáhalo, aby Súdny dvor zrušil dve nariadenia, ktorými sa vykonáva posilnená spolupráca v oblasti vytvorenia jednotnej patentovej ochrany. Na podporu svojich žalôb uviedlo viacero žalobných dôvodov, hlavne nezákonnosť správneho konania predchádzajúceho vydaniu európskeho patentu a porušenie zásady nediskriminácie na základe jazyka. Súdny dvor okrem iného povedal, že právo EÚ nestanovuje podmienky vydávania európskych patentov, v dôsledku čoho zamietol prvý z uvedených dôvodov. K výhrade porušenia zásady nediskriminácie Súdny dvor skonštatoval, že napadnuté nariadenie chráni nevyhnutnú rovnováhu medzi rôznymi dotknutými záujmami. Pri oboch nariadeniach označil čl. 118 ZFEÚ ako správny právny základ. Následne postupne zamietol aj ostatné žalobné dôvody a ani jednej zo žalôb nevyhoviel.

D. Oblasť: Hospodárska súťaž

C-227/14 P LG Display a LG Display Taiwan v. Európska Komisia (23. 4. 2015)

„Odvolanie – Hospodárska súťaž – Kartely – Článok 101 ZFEÚ a článok 53 Dohody o EHP – Svetový trh s obrazovkami z tekutých kryštálov (LCD) – Určenie cien – Pokuty – Usmernenia k metóde stanovenia pokút (2006) – Bod 13 – Stanovenie hodnoty predaja – Spoločný podnik – Zohľadnenie predaja materským spoločnostiam – Oznámenie o oslobodení od pokút a znížení pokút v prípadoch kartelov (2002) – Bod 23 písm. b) posledný odsek – Čiastočné oslobodenie od pokút – Dôkazy týkajúce sa skutočností, ktoré boli predtým Komisiu neznáme“

EK pokutovala v roku 2010 spoločnosti LGD a LGTD za účasť na karteli na trhu LCD obrazoviek. Všeobecný súd ich žalobe proti rozhodnutiu EK čiastočne vyhovel a čiastočne znížil sumu pokuty.² Uvedené spoločnosti sa však v odvolacom konaní v zásade domáhali ďalšieho zníženia pokuty. Na podporu svojho odvolania uvádzali dva odvolacie dôvody. Odvolací dôvod týkajúci sa nesprávneho zohľadnenia predajov LCD jej materským spoločnostiam pri výpočte výšky pokuty Súdny dvor zamietol. Rovnako zamietol druhý odvolací dôvod, ktorý sa týkal čiastočného oslobodenia od pokuty na základe spolupráce v priebehu vyšetrovania. Súdny dvor teda potvrdil rozhodnutie Všeobecného súdu.

E. Oblasť: Hospodárska a menová politika

C-64/14 P von Storch a i. v. Európska centrálna banka (29. 4. 2015)

"Odvolanie – Žaloba o neplatnosť – Prípustnosť – Priamo dotknuté osoby – Rozhodnutia Európskej centrálnej banky – Usmernenie Európskej centrálnej banky 2012/641/EÚ – Čl. 181 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora"

Odvolatelia, ktorých bolo cez 5000, napadli na Všeobecnom súde žalobou o neplatnosť rozhodnutia ECB zo septembra 2012, o ktorých sa dozvedeli z tlačových vyhlásení. Okrem iného išlo o rozhodnutie týkajúce sa tzv. programu OMT (outright monetary transactions, v preklade priame peňažné transakcie). Všeobecný súd však žaloby odmietol ako neprípustné, keďže napadnutými aktmi v každom prípade neboli priamo dotknutí. Súdny dvor vo svojom uznesení závery Všeobecného súdu potvrdil a odvolanie zamietol ako zjavne nedôvodné.

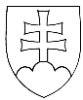
F. Oblasť: Inštitucionálne právo

C-409/13 Rada EÚ v. Európska Komisia (14. 4. 2015)

„Žaloba o neplatnosť – Makrofinančná pomoc tretím krajinám – Rozhodnutie Komisie stiahnuť návrh rámcového nariadenia – Článok 13 ods. 2 ZEÚ a článok 17 ZEÚ – Článok 293 ZFEÚ – Zásada zverenia právomocí – Zásada inštitucionálnej rovnováhy – Zásada lojálnej spolupráce – Článok 296 ZFEÚ – Povinnosť odôvodnenia“

Rada navrhovala zrušenie rozhodnutia EK, ktorým EK stiahla svoj návrh nariadenia o makrofinančnej pomoci tretím krajinám. Spor bol inštitucionálnej povahy a týkal sa právomoci EK stiahnuť návrh vo fáze legislatívneho procesu, kedy došlo medzi Parlamentom a Radou k neformálnej zhode o zmenách predloženého návrhu. Súdny dvor rozhodol, že EK, pokiaľ sa po predložení návrhu v rámci riadneho legislatívneho postupu rozhodne stiahnuť tento návrh, musí Parlament a Radu náležite oboznámiť s dôvodmi tohto stiahnutia. Rozhodnutie o stiahnutí môže byť predmetom žaloby o neplatnosť. V tomto prípade však EK podľa Súdneho dvora svoj krok náležite odôvodnila, pričom sa s jej odôvodnením stotožnil a žalobu zamietol.

² Rozsudok Všeobecného súdu z 27. februára 2014 vo veci T-128/11 *LG Display a LG Display Taiwan v. Európska komisia*.

Spojené veci C-317/13 a C-679/13 Európsky Parlament v. Rada EÚ (16. 4. 2015)***C-540/13 Európsky Parlament v. Rada EÚ (16. 4. 2015)***

„Žaloba o neplatnosť – Policajná a súdna spolupráca v trestných veciach – Podrobenie novej psychoaktívnej látky kontrolným opatreniam – Určenie dňa nadobudnutia účinnosti skoršieho rozhodnutia – Určenie právneho základu Určenie právneho rámca – Právny rámec uplatňujúci sa po nadobudnutí účinnosti Lisabonskej zmluvy – Prechodné ustanovenia – Odvodený právny základ – Konzultácie Parlamentu“

Svojimi žalobami sa Parlament domáhal zrušenia vykonávacích rozhodnutí Rady v rôznych oblastiach. Parlament okrem iného namietal porušenie podstatnej formálnej náležitosti, ktorá spočívala v tom, že za predpokladu, že by sa v prejednávanej veci naďalej uplatňoval režim ako pred Lisabonskou zmluvou, mal byť konzultovaný na základe čl. 39 ods. 1 ZEÚ. Súdny dvor sa s týmto názorom Parlamentu stotožnil. Pripomenul, že zrušenie čl. 39 ods. 1 ZEÚ Lisabonskou zmluvou nemôže spochybniť povinnosť Parlament konzultovať, keďže ustanovenie konkrétneho splnomocňujúceho aktu, prijaté pred zrušením čl. 39 ods. 1 ZEÚ, sa naďalej musí vykladať v súlade s týmto zrušeným ustanovením. Keďže bolo nesporné, že Rada prijala napadnuté rozhodnutia bez predchádzajúcej konzultácie Parlamentu, Súdny dvor napadnuté rozhodnutia zrušil.

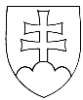
C-28/12 Európska Komisia v Rada EÚ (28. 4. 2015)

„Žaloba o neplatnosť – Zmiešané medzinárodné dohody – Rozhodnutie o splnomocnení na podpísanie a predbežné uplatňovanie týchto dohôd – Rozhodnutie Rady a zástupcov vlád členských štátov zasadajúcich v Rade – Autonómnosť právneho poriadku Únie – Účasť členských štátov na konaní a rozhodovaní podľa článku 218 ZFEÚ – Spôsoby hlasovania v Rade“

EK sa žalobou domáhala zrušenia rozhodnutia o uzatvorení a o dočasnom vykonávaní medzinárodných zmlúv v oblasti leteckej dopravy, ktoré bolo prijaté v podobe hybridného rozhodnutia, t. j. Radou a súčasne zástupcami vlád členských štátov zasadajúcimi v Rade. EK argumentovala, že napadnuté rozhodnutie nie je v súlade s čl. 13 ZEÚ a čl. 218 ZFEÚ. Súdny dvor sa priklonil na stranu EK a napadnuté rozhodnutie zrušil. Napadnuté rozhodnutie totiž nerozlišovalo medzi právomocami EÚ a členských štátov, v dôsledku čoho Rada ako inštitúcia EÚ participovala na prijímaní právneho aktu, ktorý bol výlučne v pôsobnosti členských štátov a spadal pod národné a medzinárodné právo, zatiaľ čo členské štáty participovali na prijímaní právneho aktu EÚ, ktorý mal byť prijatý iba Radou ako inštitúciou EÚ. Napadnuté rozhodnutie tak bolo prijaté postupom, ktorý bez rozdielu zahŕňal prvky patriace do vlastného rozhodovacieho procesu Rady a prvky medzivládnej povahy. Súdny dvor však zachoval účinky napadnutého rozhodnutia.

G. Oblasť: Ochrana spotrebiteľa***C-388/13 UPC Magyarország (16. 4. 2015)***

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2005/29/ES – Nekalé obchodné praktiky – Nepravdivá informácia poskytnutá telekomunikačným podnikom jednému z jeho

predplatiť, ktorá tomuto predplatiťovi spôsobila zvýšené výdavky – Pojem „klamlivá obchodná praktika“

V tomto prejudiciálnom konaní sa Súdny dvor zaoberal výkladom pojmu „klamlivá obchodná praktika“. Okrem iného rozhodol, že za takúto praktiku možno považovať aj konanie, v ktorom obchodník poskytne nepravdivú informáciu, aj keď sa toto poskytnutie týkalo iba jedného spotrebiteľa.

C-96/14 Van Hove (23. 4. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 93/13/EHS – Nekalé podmienky – Poistná zmluva – Článok 4 ods. 2 – Posúdenie nekalého charakteru zmluvných podmienok – Vylúčenie podmienok týkajúcich sa hlavného predmetu zmluvy – Podmienka, ktorá má zaručiť úhradu splátok vyplývajúcich zo zmluvy o hypotekárnom úvere – Úplná práceneschopnosť dlžníka – Vylúčenie z krytia zárukou v prípade uznania spôsobilosti vykonávať zárobkovú alebo inú činnosť“

Vnútroštátny spor sa týkal údajne nekalého charakteru zmluvnej podmienky uvedenej v poistnej zmluve, ktorá obsahuje definíciu úplnej práceneschopnosti na účely úhrady hypotekárnych splátok a ktorá bola uzatvorená spoločne s úverovou zmluvou. Súdny dvor sa v prejudiciálnom konaní vyjadril k otázke, či konkrétna podmienka uvedená v poistnej zmluve, môže byť posudzovaná z hľadiska jej prípadnej nekalej povahy alebo je z takéhoto posudzovania vylúčená, keďže ide o hlavné plnenie a podmienka je jasná a zrozumiteľná. Rozhodol, že pojem zrozumiteľnosť nie je obmedzený na formálne a gramatické hľadisko, ale treba ho naopak chápať široko. Taktiež treba pri posúdení zohľadniť, že spotrebiteľ je menej pozorný pri podpise poistnej zmluvy uzatvorenej spoločne s úverovou zmluvou, ako keby poistnú zmluvu uzatvoril samostatne.

H. Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov

C-424/13 Zuchtvieh-Export (23. 4. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Poľnohospodárstvo – Nariadenie (ES) č. 1/2005 – Ochrana zvierat počas prepravy – Dlhá cesta z jedného členského štátu do tretieho štátu – Článok 14 ods. 1 – Kontrola plánu prepravy, ktorú vykonáva príslušný orgán miesta odoslania pred dlhými cestami – Uplatniteľnosť tohto ustanovenia, pokiaľ ide o úsek cesty, ktorý sa uskutočňuje mimo územia Európskej únie – Uplatniteľnosť noriem, ktoré stanovuje uvedené nariadenie, na tento úsek cesty“

Mesto Kempten odmietlo colne vybaviť zásielku hovädzieho dobytku, ktorá smerovala mimo EÚ. Požadovalo, aby plánovanie cesty bolo pozmenené tak, aby aj v prípade úseku cesty, ktorý sa mal uskutočniť na území tretích krajín, bolo v súlade s ustanoveniami práva EÚ. Súdny dvor skonštatoval, že na to, aby mohol príslušný orgán miesta odoslania povoliť prepravu, ktorá začne na území EÚ a pokračuje mimo tohto územia, musí organizátor cesty predložiť plán prepravy, ktorý je vzhľadom na stanovený plán tejto cesty pravdivý a preukazuje, že ustanovenia práva EÚ budú dodržané na celom úseku cesty, vrátane toho úseku, ktorý sa uskutoční na území tretích krajín. V opačnom prípade je príslušný orgán oprávnený vyžadovať zmenu uvedeného plánu cesty.

C-456/13 P T & L Sugars a Sidul Açúcares v. Európska Komisia (28. 4. 2015)
„Odvolanie – Žaloba o neplatnosť – Článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ – Právo podať žalobu – Aktívna legitímácia – Fyzické alebo právnické osoby – Regulačný akt, ktorý neobsahuje vykonávacie opatrenia – Akt, ktorý sa žalobcov osobne týka – Právo na účinnú súdnu ochranu – Mimoriadne opatrenia týkajúce sa uvoľnenia cukru a izoglukózy mimo kvóty na trh Únie – Hospodársky rok 2010/2011“

Spoločnosti T & L Sugars a Sidul Açúcares sa odvolaním domáhali zrušenia rozsudku Všeobecného súdu, ktorým tento súd zamietol ich žalobu o neplatnosť nariadenia EK.³ Na svoju podporu uviedli tri odvolacie dôvody. Súdny dvor vo svojom posúdení okrem iného uviedol, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď nepreskúmal, či boli odvolateľky priamo dotknuté uvedenými nariadeniami, a neprípustnosť žaloby založil na skutočnosti, že tieto nariadenia si vyžadujú vykonávacie opatrenia v zmysle čl. 263 ods. 4 ZFEÚ. Podľa Súdneho dvora však toto nesprávne právne posúdenie nemôže spôsobiť zrušenie napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o neprípustnosť žaloby proti uvedeným nariadeniam. Odvolateľky totiž nie sú priamo dotknuté a Všeobecný súd zároveň podľa Súdneho dvora správne posúdil, že napadnuté nariadenia si vyžadujú vykonávacie opatrenia, pričom tento záver nie je spochybnený údajnou mechanickou povahou opatrení prijatých na vnútroštátnej úrovni. Súdny dvor preto odvolanie zamietol.

I. Oblasť: Sloboda usadiť sa

C-477/13 Angerer (16. 4. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2005/36/ES – Článok 10 – Uznávanie odborných kvalifikácií – Prístup k povolaniu architekta – Doklady, ktoré nie sú uvedené v bode 5.7.1. prílohy V – Pojmy „osobitné a výnimočné dôvody“ a „architekt““

Pán Angerer, pôsobiaci v Rakúsku, neúspešne požiadal o zápis do zoznamu Bavorskej komory architektov. Súdny dvor sa v tomto prejudiciálnom konaní vyjadroval k výkladu smernice o uznávaní odborných kvalifikácií, konkrétne k definícii pojmu „architekt“ a k preukázaniu existencie „osobitných a výnimočných dôvodov“. Rozhodol, že žiadateľ, ktorý si želá, aby sa na neho vzťahoval všeobecný systém uznávania dokladov o formálnej kvalifikácii, musí okrem skutočnosti, že je držiteľom dokladu o formálnej kvalifikácii, ktorý nie je uvedený v bode 5.7.1. prílohy V uvedenej smernice, preukázať aj existenciu „osobitných a výnimočných dôvodov“, ktoré aj v rozsudku špecifikoval. Nakoniec rozhodol, že pojem „architekt“ uvedený v tomto ustanovení musí byť definovaný s ohľadom na právne predpisy hostiteľského členského štátu.

J. Oblasť: Slobodné poskytovanie služieb

C-51/13 Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij (29. 4. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Životné poistenie – Smernica 92/96/EHS – Článok 31 ods. 3 – Informácie, ktoré sa musia poskytnúť poisťníkovi – Povinnosť poisťovne na základe všeobecných zásad vnútroštátneho práva poskytnúť dodatočné informácie týkajúce sa poplatkov a poisťného“

³ Rozsudok Všeobecného súdu z 6. júna 2013 vo veci T-279/11 *T & L Sugars a Sidul Açúcares v. Európska komisia*.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania bol podaný v rámci sporu medzi poisťovacou spoločnosťou a jej klientom vo veci poplatkov a poistného týkajúcich sa poistného krytia rizika smrti v rámci uzatvoreného životného poistenia. Súdny dvor sa v tejto veci vyjadril k výkladu tretej smernice o životnom poistení. Rozhodol, že právo EÚ nebráni tomu, aby poisťovňa na základe všeobecných zásad vnútroštátneho práva, akými sú „otvorené a/alebo všeobecné normy“, o ktoré ide vo veci samej, bola povinná oznámiť poistníkovi určité dodatočné informácie nad rámec informácií, ktorých oznámenie vyžaduje uvedená smernica, ak sú splnené podmienky súvisiace jednak s cieľom smernice a jednak s dodržaním zásady právnej istoty.

K. Oblasť: Sociálna politika

C-527/13 Cachaldora Fernández (14. 4. 2015)

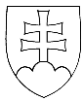
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Pracovníci mužského a ženského pohlavia – Rovnosť zaobchádzania v oblasti sociálneho zabezpečenia – Smernica 79/7/EHS – Článok 4 – Smernica 97/81/ES – Rámcová dohoda UNICE, CEEP a ETUC o práci na kratší pracovný čas – Výpočet dávok – Systém zahrnutia medzier v platení príspevkov – Pracovníci na kratší pracovný čas a pracovníci na plný pracovný úväzok“

Návrh na začatie prejudiciálneho konania bol podaný v rámci sporu ohľadom určenia základu pre výpočet úplného trvalého invalidného dôchodku. Vnútroštátny súd sa pýtal, či vnútroštátna právna úprava nie je v rozpore so zákazom diskriminácie z dôvodu pohlavia vo veciach sociálneho zabezpečenia, keďže sa zdalo, že znevýhodňuje zamestnancov na čiastočný úväzok, čo sa týka prevažne žien. Súdny dvor však rozhodol, že právo EÚ spornej vnútroštátnej úprave neodporuje. Dospel totiž k záveru, že sporná úprava nemá na zamestnancov pracujúcich na čiastočný úväzok vždy a za každých okolností negatívny dopad. Niektorí z nej dokonca môžu vyťažiť. Napokon rozhodol, že sporná úprava nespadá do pôsobnosti Rámcovej dohody o práci na kratší pracovný čas.

C-382/13 Franzen a i. (23. 4. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálne zabezpečenie migrujúcich pracovníkov – Nariadenie (EHS) č. 1408/71 – Článok 13 ods. 2 a článok 17 – Výpomoc v inom členskom štáte, než je štát bydliska – Uplatniteľná právna úprava – Odmietnutie priznať nárok na prídavky na deti a zníženie starobného dôchodku štátom bydliska“

Navrhovatelia vo vnútroštátnych súdnych konaniach boli nízkopríjmoví migrujúci pracovníci. Keďže pracovali na území iného členského štátu, nespádali pod systém sociálneho zabezpečenia členského štátu bydliska. Na druhej strane, vzhľadom na svoj nízky príjem nepatrili ani do systému sociálneho zabezpečenia členského štátu zamestnania. Súdny dvor rozhodol, že hoci sa aj v takomto prípade na tieto osoby v zásade vzťahujú právne predpisy členského štátu zamestnania, právo EÚ nebráni tomu, aby za daných okolností migrujúci pracovník, ktorý spĺňa hmotnoprávne podmienky na priznanie nároku na sociálne dávky podľa právnych predpisov členského štátu jeho bydliska a ktorého situácia nemá za následok súbeh dávok tej istej povahy, vzťahujúcich sa na to isté obdobie, poberal rodinné dávky a dávky v starobe v členskom štáte bydliska.

C-80/14 USDAW a Wilson (30. 4. 2015)

C-392/13 Rabal Cañas (13. 5. 2015)

C-182/13 Lyttle a i. (13. 5. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Hromadné prepúšťanie – Smernica 98/59/ES – Článok 1 ods. 1 prvý pododsek písm. a) – Pojem ‚zariadenie‘ – Metóda výpočtu počtu prepustených pracovníkov“

Súdny dvor sa vo všetkých troch prejudiciálnych konaniach zaoberal smernicou o hromadnom prepúšťaní. Vyjadril sa najmä k výkladu pojmu „zariadenie“, pričom okrem iného rozhodol, že pojem „zariadenie“ sa má vykladať v rámci celej smernice jednotne. Posudzoval tiež súlad konkrétnej vnútroštátnej úpravy s uvedenou smernicou. V jednom z prípadov vnútroštátna právna úprava stanovovala na účely definície hromadného prepúšťania za jedinú referenčnú jednotku podnik, a nie zariadenie. Súdny dvor rozhodol, že ak sa v dôsledku uplatňovania tohto kritéria bráni postupu informovania a porád upravenému v smernici, vnútroštátna úprava nie je v súlade s právom EÚ.

C-65/14 Rosselle (21. 5. 2015)

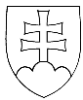
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Smernica 92/85/EHS – Opatrenia na podporu zlepšenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci tehotných pracovníčok a pracovníčok krátko po pôrode alebo dojčiacich pracovníčok – Článok 11 body 2 a 4 – Stála zamestnankyňa verejnej služby zaradená mimo činnú službu z osobných dôvodov, aby mohla pracovať ako zamestnankyňa v pracovnom pomere – Odmietnutie priznať jej dávku v materstve z dôvodu, že ako zamestnankyňa v pracovnom pomere nespĺnila požiadavku minimálnej doby platenia príspevkov na získanie nároku na niektoré sociálne dávky“

Pani Rosselle nebola priznaná dávka v materstve, nakoľko nespĺnila podmienku stanovenú vnútroštátnym právom. Súdny dvor rozhodol, že právo EÚ bráni tomu, aby členský štát odmietol priznať pracovníčke dávku v materstve z dôvodu, že ako stálej zamestnankyni vo verejnej službe, ktorá bola zaradená z osobných dôvodov mimo činnú službu, aby mohla pracovať ako zamestnankyňa v pracovnom pomere, nespĺnila v rámci tohto zamestnania minimálnu dobu platenia príspevkov stanovenú vnútroštátnym právom na to, aby vznikol nárok na uvedenú dávku, aj keď bezprostredne pred predpokladaným termínom svojho pôrodu pracovala viac ako dvanásť mesiacov.

C-262/14 SCMD (21. 5. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Rovnosť zaobchádzania v zamestnaní a povolani – Smernica 2000/78/ES – Články 2 a 3 ods. 1 a 6 – Zákaz diskriminácie na základe veku – Diskriminácia na základe príslušnosti k spoločensko-profesnej skupine alebo na základe miesta výkonu práce – Vnútroštátna legislatíva zakazujúca za určitých podmienok súbeh poberania dôchodku a platových príjmov z výkonu profesionálnej aktivity vo verejnom sektore – Skončenie pracovného alebo služobného pomeru“

Rumunsko prijalo legislatívu, ktorá obmedzuje súbeh poberania dôchodku a zamestnania vo verejnom sektore tak, že poberatelia dôchodkov vo výške presahujúcej výšku priemerného platu, ktorí sú súčasne zamestnaní vo verejnej správe, sú povinní do 15 dní od vzniku tohto

súbehu oznámiť svoju voľbu medzi ďalším poberaním dôchodku alebo pokračovaním v pracovnom (služobnom) pomere. Pri absencii takéhoto vyhlásenia im ich pomer automaticky zanikol. Súdny dvor dospel k záveru, že táto úprava nepredstavuje žiadnu diskrimináciu, osobitne nejde ani o nepriamu diskrimináciu na základe veku. Zároveň nejde ani o podmienku prístupu k zamestnaniu, kritériá výberu alebo podmienky prepúšťania v zmysle smernice 2000/78/ES. Rumunská úprava teda neodporuje právu EÚ.

L. Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika

C-605/13 P Anboubá v. Rada EÚ (21. 4. 2015)

C-630/13 P Anboubá v. Rada EÚ (21. 4. 2015)

„Odvolaie – Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté voči Sýrskej arabskej republike – Opatrenia smerujúce proti osobám a subjektom, ktoré profitujú z politiky vedenej režimom – Dôkaz o dôvodnosti zapísania do zoznamov – Súbor nepriamych dôkazov“

Oba rozsudky sa týkali reštriktívnych opatrení prijatých voči Sýrii. Meno pána Anboubu bolo zaradené na sankčný zoznam z dôvodu jeho postavenia ako riaditeľa spoločnosti, ktorá podporuje sýrsky režim. Pán Anboubá napadol toto zaradenie na Všeobecnom súde, ktorý jeho žaloby zamietol.⁴ V odvolacom konaní pán Anoubá okrem iného namietal, že Všeobecný súd porušil pravidlá týkajúce sa dôkazného bremena v oblasti reštriktívnych opatrení, keď vo vzťahu k nemu uznal existenciu domnienky podpory sýrskeho režimu a nepožadoval od Rady, aby predložila dodatočné dôkazy na podporu jeho zapísania na príslušný sankčný zoznam. Súdny dvor potvrdil, že Všeobecný súd odkázal na uplatnenie domnienky zo strany Rady, podľa ktorej popredných sýrskych podnikateľov možno pokladať za podporovateľov sýrskeho režimu. Právo EÚ však podľa Súdneho dvora takúto domnienku neobsahuje. Napokon však Súdny dvor zhodnotil, že Všeobecný súd sa nedopustil takého nesprávneho právneho posúdenia, ktorého následkom by malo byť zrušenie napadnutého rozsudku a odvolanie zamietol.

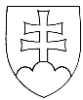
M. Oblasť: Štátna pomoc

C-674/13 Európska komisia v. Spolková republika Nemecko (6. 5. 2015)

"Porušenie povinností členským štátom – Štátna pomoc nezlučiteľná s vnútorným trhom – Trh balíkových služieb – Rozhodnutie Komisie – Povinnosť zabezpečiť úplné vrátenie pomoci a transformovať systém pomoci do budúcnosti – Opatrenia, ktoré sa majú prijať – Čl. 108 ods. 2 ZFEÚ – Nariadenie (ES) č. 659/1999 – Čl. 14 ods. 3"

EK v tejto veci zažalovala Nemecko, keďže si podľa nej nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývali z rozhodnutia EK týkajúceho sa štátnej pomoci (penzijných subvencií) v prospech Deutsche Post. Súdny dvor potvrdil, že Nemecko si nesplnilo povinnosti, keďže v rámci výkonu uvedeného rozhodnutia nevykonalo samostatné vymedzenie trhu, pokiaľ ide o doručovanie balíkov B2B, teda či v relevantnom období predstavovala uvedená služba samostatný vecne relevantný trh. Takéto vymedzenie bolo dôležité z hľadiska posúdenia, či uvedená služba

⁴ Pozri rozsudky Všeobecného súdu z 13. septembra 2013 vo veci T-563/11 *Anboubá v. Rada EÚ* a vo veci T-592/11 *Anboubá v. Rada EÚ*.

spadala alebo nespada pod cenovo regulované služby, ktorých sa povinnosť vrátenia pomoci netýkala. Okrem iného Súdny dvor odmietol úvahy o tom, že by sa trh definoval výlučne na základe rozhodnutí národného regulátora. Takéto rozhodnutia smeli byť v rámci výkonu rozhodnutia EK zohľadnené, avšak nemali rozhodujúcu povahu.

N. Oblasť: Územie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti

C-557/13 Lutz (16. 4. 2015)

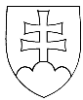
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nariadenie (ES) č. 1346/2000 – Články 4 a 13 – Konkurzné konanie – Platba uskutočnená po dátume začatia konkurzného konania na základe zaistovacieho práva zriadeného pred týmto dátumom – Odporovacia žaloba proti úkonu, ktorý poškodzuje záujmy veriteľov – Premlčacie, prekluzívne a odporovacie lehoty – Formálne náležitosti odporovacej žaloby – Uplatniteľné právo“

Pán Lutz si zakúpil vozidlo od spoločnosti, ktorá upadla do konkurzu. Hoci za vozidlo zaplatil vopred, nikdy mu nebolo dodané. Následne sa úspešne domáhal vrátenia peňazí prostredníctvom platobného rozkazu a exekúcie. Konkurzná správkyňa spoločnosti namietala proti vráteniu peňazí a podala odporovaciu žalobu. Vnútroštátny súd mal pochybnosti týkajúce sa výkladu na riadenia 1346/2000. Súdny dvor sa vyjadril k uplatniteľnosti tohto nariadenia a okrem iného spresnil, že formálne požiadavky, ktoré treba rešpektovať pri podaní odporovacej žaloby, sa na účely uplatnenia článku tohto nariadenia určujú podľa *lex causae*.

C-446/12 až C-449/12 Willems a i. (16. 4. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Biometrický pas – Biometrické údaje – Nariadenie (ES) č. 2252/2004 – Článok 1 ods. 3 – Článok 4 ods. 3 – Používanie zhromaždených údajov na iné účely než je vydávanie cestovných pasov alebo cestovných dokladov – Vytváranie a používanie databáz obsahujúcich biometrické údaje – Zákonné záruky – Charta základných práv Európskej únie – Články 7 a 8 – Smernica 95/46/ES – Články 6 a 7 – Právo na ochranu súkromia – Právo na ochranu osobných údajov – Uplatnenie na preukazy totožnosti“

Občania Holandska v týchto veciach požiadali o cestovný pas, resp. preukaz totožnosti. Ich žiadosti však boli zamietnuté z dôvodu, že odmietli poskytnúť svoje biometrické údaje (odtlačky prstov, resp. fotografiu tváre). Mali totiž okrem iného obavy zo spracúvania uvedených údajov na iné účely, než na aké boli poskytnuté. Súdny dvor jednak rozhodol, že nariadenie 2252/2004 sa neuplatňuje na preukazy totožnosti, ktoré vydáva členský štát svojim štátnym príslušníkom, a to bez ohľadu na dobu ich platnosti, ako aj na možnosť používať tieto preukazy na cestovanie mimo územia tohto štátu. Zároveň rozhodol, že členské štáty nie sú na základe nariadenia 2252/2004 povinné vo svojich právnych poriadkoch zaručiť, že biometrické údaje, ktoré sa získavajú a uchovávajú podľa uvedeného nariadenia, sa nemôžu získavať, spracovávať a používať na iné účely. Prípadným vplyvom smernice 95/46 o ochrane osobných údajov na vnútroštátny rámec súvisiaci s uchovávaním a používaním biometrických údajov mimo pôsobnosť nariadenia 2252/2004 sa Súdny dvor odmietol zaoberať.

C-536/13 Gazprom (13. 5. 2015)

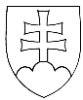
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Nariadenie (ES) č. 44/2001 – Pôsobnosť – Rozhodcovské konanie – Vylúčenie – Uznanie a výkon cudzích rozhodcovských rozhodnutí – Súdny príkaz vydaný rozhodcovským súdom nachádzajúcim sa v členskom štáte – Súdny príkaz, ktorý bráni v začatí alebo pokračovaní v konaní na súde iného členského štátu – Právomoc súdov členského štátu odmietnuť uznanie rozhodcovského rozhodnutia – Newyorský dohovor“

Hlavnými akcionármi istej litovskej plynárenskej spoločnosti boli spoločnosti E.ON a Gazprom a Litovská republika. Ich vzájomná dohoda obsahovala rozhodcovskú doložku. Litovská republika podala žalobu na vnútroštátny súd s cieľom začať konanie týkajúce sa prešetrovania činnosti uvedenej spoločnosti. Gazprom sa domnieval, že táto žaloba porušuje rozhodcovskú doložku, a preto podal návrh na začatie rozhodcovského konania proti Litovskej republike na rozhodcovský súd v Štokholme, ktorý aj vo veci rozhodol. Vnútroštátny súd mal pochybnosti, či môže súd členského štátu uznať a vykonať rozhodcovské rozhodnutie, ktoré zakazuje účastníkovi konania, aby si uplatnil niektoré nároky pred súdom tohto členského štátu. Súdny dvor skonštatoval, že nariadenie Brusel I. sa na situáciu vo veci samej nevzťahuje, a teda nebráni tomu, aby súd členského štátu uznal a vykonal rozhodcovské rozhodnutie, ale ani tomu, aby uznanie a výkon takého rozhodnutia odmietol.

C-352/13 CDC (21. 5. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Súdna právomoc v občianskych a obchodných veciach – Nariadenie (ES) č. 44/2001 – Osobitné právomoci – Článok 6 ods. 1 – Žaloba smerujúca proti viacerým žalovaným so sídlom v rôznych členských štátoch, ktorí sa zúčastnili kartelu vyhláseného za v rozpore s článkom 81 ES a článkom 53 Dohody o Európskom hospodárskom priestore, s cieľom dosiahnuť ich spoločné a nerozdielne odsúdenia na zaplatenie náhrady škody a na poskytnutie informácií – Právomoc súdu, ktorý začal konanie proti žalovaným – Späťvzatie žaloby vo vzťahu k žalovanému so sídlom v členskom štáte súdu, ktorý začal konanie – Právomoc vo veciach nárokov na náhradu škody z iného ako zo zmluvného vzťahu – Článok 5 ods. 3 – Doložka o voľbe právomoci – Článok 23 – Účinné presadzovanie zákazu kartelov“

Prejudiciálne konanie sa týkalo právomoci vnútroštátneho súdu rozhodovať o žalobách na náhradu škody, ktorej základom bolo protisúťažné správanie (kartel) žalovaných spoločností. Súdny dvor potvrdil, že žalobu o náhradu škody možno podať v členskom štáte sídla jedného z účastníkov kartelu aj voči ostatným jeho účastníkom. V takom prípade medzinárodná právomoc súdov uvedeného členského štátu v zásade zostane zachovaná aj v prípade, ak bude žaloba voči tomu účastníkovi kartelu, ktorý má sídlo práve v danom členskom štáte, späťvzatá. To neplatí, ak bolo uvedené pravidlo o medzinárodnej právomoci využité zneužívajúco. Súdny dvor tiež ozrejmil, na základe akých iných kritérií by mohla byť založená právomoc súdov niektorého členského štátu. Napokon sa Súdny dvor vyjadril k tomu, za akých okolností môžu mať pred spomínaným špecifickým pravidlom koncentrácie právomocí prednosť dohody o právomoci, ktoré boli súčasťou zmlúv medzi poškodenými a účastníkmi kartelu.

O. Oblasť: Verejné obstarávanie

C-35/15 P(R) Vanbreda Risks & Benefits v. Európska komisia (23. 4. 2015)

„Odvolaie – Konanie o predbežných opatreniach – Verejné zákazky na služby – Zadávacie konanie na poskytovanie služieb poistného krytia majetku a osôb – Odmietnutie ponuky uchádzača a zadanie zákazky inému uchádzačovi – Návrh na odklad vykonateľnosti – Obzvlášť závažný *fumus boni iuris* – Naliehavosť – Vážna ujma – Nenapraviteľná ujma – Absencia – Právo na účinnú právnu ochranu – Smernica 89/665/EHS – Článok 47 Charty základných práv EÚ – Odkladná lehota predchádzajúca uzavretiu zmluvy – Prístup k informáciám umožňujúcim posúdenie legality rozhodnutia o zadaní verejnej zákazky“

Súdny dvor v odvolaní zrušil pomerne prelomové uznesenie Všeobecného súdu o nariadení predbežného opatrenia zakazujúceho EK uzavrieť zmluvu s víťazným uchádzačom vo verejnom obstarávaní⁵. Súdny dvor potvrdil, že Všeobecný súd správne rozhodol, že s ohľadom na všeobecnú zásadu práva EÚ vyplývajúcu z práva na účinnú právnu ochranu je potrebné zmierniť judikatúrou stanovenú podmienku týkajúcu sa naliehavosti vo veciach verejných zákaziek v tom zmysle, že môže stačiť preukázanie vážnej, avšak nie nenapraviteľnej ujmy, ak je preukázaný *fumus boni iuris* obzvlášť závažný. Všeobecný súd sa však zároveň napadnutom uznesení dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že toto zmiernenie platí bez časového obmedzenia. Podľa Súdneho dvora sa totiž takéto zmiernenie uplatní len vtedy, ak vylúčený uchádzač podá návrh na vydanie predbežného opatrenia pred uzavretím zmluvy s úspešným uchádzačom. Toto časové obmedzenie závisí na dvoch podmienkach, a to, že bola dodržaná odkladná lehota podľa čl. 171 ods. 1 nariadenia 1268/2012, a že vylúčený uchádzač mal informácie postačujúce na podanie návrhu na vydanie predbežného opatrenia. Súdny dvor po posúdení splnenia týchto podmienok samotný návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol.

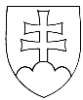
P. Oblasť: Verejné zdravie

C-528/13 Léger (29. 4. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Verejné zdravie – Smernica 2004/33/ES – Technické požiadavky týkajúce sa krvi a zložiek krvi – Darovanie krvi – Kritériá vhodnosti pre darcov – Kritériá trvalého alebo dočasného vylúčenia – Osoby, ktorých sexuálne správanie ich vystavuje vysokému riziku nákazy závažnými infekčnými chorobami prenášanými krvou – Muž, ktorý mal opakovane pohlavný styk s mužom – Charta základných práv Európskej únie – Článok 21 ods. 1 a článok 52 ods. 1 – Sexuálna orientácia – Diskriminácia – Odôvodnenie – Proporcionalita“

Francúzska transfúzna stanica odmietla prijať krv od mužského darcu z dôvodu, že mal sexuálny vzťah s mužom. Súdny dvor rozhodol, že členský štát môže stanoviť trvalú kontraindikáciu darovania krvi v prípade mužov, ktorí mali opakovane pohlavný styk s mužmi, pokiaľ sú splnené určité podmienky. Jednak musí byť na základe súčasných medicínskych, vedeckých a epidemiologických poznatkov a údajov preukázané, že so zreteľom na situáciu v tomto členskom štáte uvedené sexuálne správanie vystavuje dotknuté osoby vysokému riziku

⁵ Pozri uznesenie predsedu Všeobecného súdu zo 4. decembra 2014 vo veci T-199/14 R *Vanbreda Risks and Benefits v. Európska komisia*.

nákazy závažnými infekčnými chorobami, ktoré sa môžu prenášať krvou. Taktiež musí byť dodržaná zásada proporcionality. Splnenie uvedených podmienok prináleží posúdiť vnútroštátnemu súdu.

Q. Oblasť: Voľný pohyb kapitálu

C-560/13 Wagner-Raith (21. 5. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Voľný pohyb kapitálu – Výnimka – Pohyby kapitálu zahrnujúce poskytovanie finančných služieb – Vnútroštátna právna úprava stanovujúca paušálne zdanenie príjmov z kapitálového majetku pochádzajúcich z podielov na zahraničných investičných fondoch – Čierne fondy“

V tejto veci išlo o zdanenie príjmov z kapitálového majetku pochádzajúcich z podielov na investičných fondoch so sídlom na Kajmaních ostrovoch. Súdny dvor sa vyjadroval ku kompatibilite práva EÚ a vnútroštátneho práva, ktoré stanovuje paušálne zdanenie príjmov vlastníkov podielov na zahraničnom investičnom fonde v prípade, že tento fond nesplnil určité zákonné povinnosti. Rozhodol, že takáto úprava členského štátu predstavuje opatrenie týkajúce sa pohybov kapitálu, ktoré zahŕňajú poskytovanie finančných služieb v zmysle práva EÚ.

R. Oblasť: Životné prostredie

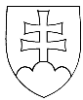
C-570/13 Gruber (16. 4. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Životné prostredie – Smernica 2011/92/EÚ – Posudzovanie vplyvov určitých verejných alebo súkromných projektov na životné prostredie – Výstavba obchodného centra – Závazný účinok správneho rozhodnutia o neuskutočnení posudzovania vplyvov – Neúčast' verejnosti“

Investor získal povolenie na výstavbu a prevádzkovanie obchodného centra na pozemku, ktorý susedí s nehnuteľnosťou patriacou pani Gruberovej. Pani Gruberová podala na vnútroštátny súd žalobu smerujúcu k zrušeniu tohto rozhodnutia okrem iného z dôvodu, že toto povolenie sa malo podmieniť posúdením vplyvov na životné prostredie. Súdny dvor rozhodol, že právo EÚ bráni vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej má správne rozhodnutie o tom, že v prípade určitého projektu nie je potrebné uskutočniť posúdenie vplyvov projektu na životné prostredie, záväzný účinok vo vzťahu k susedom vylúčeným z práva podať opravný prostriedok proti uvedenému správne rozhodnutiu. Toto platí pod podmienkou, že títo susedia, ktorí sú súčasťou „dotknutej verejnosti“ v zmysle smernice 2011/92, spĺňajú kritériá stanovené vnútroštátnym právom, pokiaľ ide o „dostatočný záujem“ alebo „porušovanie práva“. Vnútroštátnemu súdu prináleží overiť, či je táto podmienka splnená vo veci, o ktorej rozhoduje. V prípade, že je to tak, musí vnútroštátny súd vo vzťahu k uvedeným susedom konštatovať neexistenciu záväzného účinku správneho rozhodnutia o neuskutočnení takéhoto posúdenia.

C-148/14 Nordzucker (29. 4. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Životné prostredie – Smernica 2003/87/ES – Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Únii – Stanovenie rozsahu záväzku odovzdať kvóty – Sankcie – Článok 16 ods. 1 a 3“

Spoločnosť Nordzucker dostala pokutu za nedodržanie záväzku odovzdať dostatočné kvóty skleníkových plynov na pokrytie svojich emisií za predchádzajúci rok. Dôvodom bolo, že síce odovzdala množstvo emisných kvót skleníkových plynov zodpovedajúce emisiám za predchádzajúci rok, tak ako bolo oznámené a overené v súlade so smernicou 2003/87, avšak na základe dodatočného overenia sa zistilo, že bolo oznámené menšie množstvo emisií a v dôsledku toho odovzdané množstvo kvót nebolo dostatočné. Podľa Súdneho dvora sa predmetná smernica sa na takéhoto prevádzkovateľa za daných okolností nevzťahuje, takže mu nemôže byť uložená sankcia podľa čl. 16 ods. 3 smernice. Stanovenie sankcií v takejto situácii je v kompetencii členských štátov.

II. JUDIKATÚRA VŠEOBECNÉHO SÚDU

A. Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo

T-359/12 Louis Vuitton Malletier v. ÚHVT (21. 4. 2015)

T-360/12 Louis Vuitton Malletier v. ÚHVT (21. 4. 2015)

„Ochranná známka Spoločenstva – Konanie o vyhlásenie neplatnosti – Obrazová ochranná známka Spoločenstva zobrazujúca hnedo-béžový šachovnicový vzor – Obrazová ochranná známka Spoločenstva zobrazujúca šedý šachovnicový vzor – Absolútny dôvod zamietnutia – Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti – Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti nadobudnutej používaním – Článok 7 ods. 1 písm. b) a článok 7 ods. 3 nariadenia (ES) č. 207/2009 – Článok 52 ods. 1 a 2 nariadenia č. 207/2009“

Známa značka Louis Vuitton požiadala o zápis šedého a hnedo-béžového šachovnicového vzoru ako ochrannej známky, a to pre tašky, kabelky, cestovné kufre. Všeobecný súd zamietol zápis požadovaných ochranných známok. Uviedol, že takýto vzor, ako aj dojem prepletenia nití, ktorý vytvára, je bežný pre požadované výrobky, takže dotknutá skupina verejnosti bude vnímať len banálny a bežný vzor, čím potvrdil rozhodnutie ÚHVT. Zároveň odvolací senát podľa Všeobecného súdu neporušil pravidlá týkajúce sa dôkazného bremena, keď dospel k uvedenému záveru a vychádzal pritom zo všeobecne známych skutočností.

T-423/12 Skype v. ÚHVT (5. 5. 2015)

T-183/13 Skype v. ÚHVT (5. 5. 2015)

T-184/13 Skype v. ÚHVT (5. 5. 2015)

„Ochranná známka Spoločenstva – Námietské konanie – Prihláška slovnej ochrannej známky Spoločenstva SKYPE – Prihláška obrazovej známky Spoločenstva SKYPE – Skoršia ochranná známka Spoločenstva SKY – Relatívne dôvody zamietnutia – Pravdepodobnosť zámery – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009“

Známa spoločnosť SKYPE podala tri žiadosti o zápis tak obrazovej ako aj slovnej ochrannej známky. Voči ich zápisu podala námietku spoločnosť SKY argumentujú pravdepodobnosťou zámery so skoršou ochrannou známkou SKY. Všeobecný súd potvrdil rozhodnutie ÚHVT a rozhodol, že medzi týmito známkami existuje pravdepodobnosť zámery, a to aj z dôvodu koncepcnej podobnosti. Staršia ochranná známka SKY je celá obsiahnutá v požadovanej ochrannej známke SKYPE. Ohľadom obrazovej ochrannej známky Všeobecný súd ešte uviedol, že koncepcná podobnosť môže byť ešte viac zdôraznená líniami v tvare obláčika, ktoré

obkolesujú slovo, keďže dotknutá verejnosť si môže tento obrazový element spojiť so slovom SKY (obloha). Ďalej Všeobecný súd uviedol, že aj v prípade, ak by bolo slovo SKYPE unikátnym pojmom pre identifikáciu služieb, pre ktoré bola táto ochranná známka požadovaná, bolo by len všeobecným pojmom, a tým pádom len opisným pojmom pre tieto typy služieb.

T-71/14 Swatch v. ÚHVT (19. 5. 2015)

„Ochranná známka Spoločenstva – Námietskové konanie – Žiadosť o zápis slovnej ochrannej známky Spoločenstva SWATCHBALL – Obrazná a slovná ochranná známka Spoločenstva SWATCH a swatch ako i medzinárodná obrazná a slovná ochranná známka SWATCH a swatch – Relatívne dôvody zamietnutia – Poškodenie dobrého mena – Článok 8 ods. 5 nariadenia (ES) č. 207/2009“

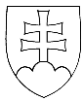
Spoločnosť Swatch namietala proti zápisu ochrannej známky SWATCHBALL, a to na základe čl. 8 ods. 5, ktorý stanovuje, že zápis ochrannej známky môže byť zamietnutý aj v prípade, ak má byť požadovaná ochranná známka, ktorej meno je podobné skoršej ochrannej známke, zapísaná pre iné tovary alebo služby v prípade, ak má skoršia ochranná známka dobré meno. Všeobecný súd zamietol žalobu spoločnosti Swatch z dôvodu, že neexistuje dostatočné prepojenie medzi týmito známkami, keďže produkty distribuované pod týmito značkami nepatria ani na jeden trh ani na susedné trhy a sú distribuované úplne inými kanálmi a určené pre odlišnú verejnosť. Tento záver nie je vyvrátiteľný ani tvrdením, že špecializovaná verejnosť, ktorej sú určené produkty, pre ktoré sa žiada zápis ochrannej známky SWATCHBALL, môže poznať aj produkty značky SWATCH.

B. Oblasť: Hospodárska a menová politika

T-320/09 Planet v. Európska komisia (22. 4. 2015)

„Ochrana finančných záujmov Európskej únie – Systém včasného varovania (EWS) umožňujúci identifikovať úroveň rizika súvisiaceho so subjektmi, ktorým sa zadali verejné zákazky – Vyšetrovanie OLAF-u týkajúce sa vykonania verejnej zákazky vo veci projektu inštitucionálnej modernizácie v Sýrii – Rozhodnutia o aktivácii varovaní W1a a W1b – Právny základ – Základné práva – Povinnosť odôvodnenia“

Žalobkyňa v tejto veci napadla žalobou dve rozhodnutia OLAF, ktorými žiadal o jej zápis do systému včasného varovania vytvoreného rozhodnutím EK 2008/969/ES, ako aj rozhodnutia EK týkajúce sa aktivácie príslušných varovaní. Všeobecný súd išiel nad rámec jej žaloby a preskúmal aj existenciu právomoci EK na prijatie samotného rozhodnutia 2008/969/ES. Dospel k záveru, že EK nemala vôbec právomoc prijať takéto rozhodnutie zavádzajúce včasné varovania, a to prinajmenšom pokiaľ ide o väčšinu vytvorených varovaní. Právny základ teda nemali ani napadnuté akty. Tie Všeobecný súd zrušil zároveň aj pre nedostatok odôvodnenia a porušenie práva na obhajobu.

C. Oblasť: Hospodárska súťaž

T-511/09 Niki Luftfahrt v. Európska komisia (13. 5. 2015)

T-162/10 Niki Luftfahrt v. Európska komisia (13. 5. 2015)

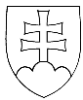
„Štátna pomoc – Pomoc na reštrukturalizáciu poskytnutá Rakúskom v prospech skupiny Austrian Airlines – Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za zlučiteľnú so spoločným trhom s výhradou dodržania určitých podmienok – Privatizácia skupiny Austrian Airlines – Určenie príjemcu pomoci – Usmernenia pre štátnu pomoc na záchranu a reštrukturalizáciu podnikov v ťažkostiach – Hospodárska súťaž – Koncentrácie – Letecká doprava – Rozhodnutie, ktorým sa koncentrácia vyhlasuje za zlučiteľnú so spoločným trhom – Posúdenie účinkov koncentrácie na hospodársku súťaž – Závazky“

Žalobkyňa napadla svojimi žalobami dve rozhodnutia EK z augusta 2009, ktorými EK schválila predaj väčšinového podielu v Austrian Airlines spoločnosti Lufthansa pod podmienkou dodržania osobitných záväzkov. Prvá žaloba (vec T-511/09) smerovala k zrušeniu rozhodnutia EK o tom, že pomoc na reštrukturalizáciu poskytnutá Rakúskom v prospech Austrian Airlines v rámci jej prevzatia skupinou Lufthansa je za dodržania určitých podmienok a úplnej implementácie plánu na reštrukturalizáciu zlučiteľná so spoločným trhom. Žalobkyňa však v konaní nepreukázala, že EK pochybila, keď usúdila, že plán reštrukturalizácie, ktorý jej bol predložený na preskúmanie, je v súlade s usmerneniami pre štátnu pomoc na záchranu a reštrukturalizáciu podnikov v ťažkostiach a že predmetná pomoc je určená výhradne na finančnú reštrukturalizáciu skupiny Austrian Airlines. Žalobkyni sa ani druhou žalobou (vec T-162/09) smerujúcou proti rozhodnutiu o záväzkoch súvisiacich s koncentráciou nepodarilo preukázať porušenia čl. 101 ZFEÚ, príslušného nariadenia a usmernenia o koncentráciách, porušenie formálnych náležitostí, a ani zneužitie právomocí zo strany EK. Preto Všeobecný súd obe žaloby zamietol.

T-456/10 Timab Industries a CFPR v. Európska komisia (20. 5. 2015)

„Hospodárska súťaž – Kartely – Európsky trh fosfátov používaných na výživu zvierat – Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 101 ZFEÚ – Pridelenie predajných kvót, koordinácia cien a podmienok predaja a výmena citlivých obchodných informácií – Vystúpenie žalobkýň z konania o urovnaní – Pokuty – Povinnosť odôvodnenia – Závažnosť a dĺžka trvania porušenia – Spolupráca – Absencia uplatnenia pravdepodobného rozsahu pokút oznámeného v konaní o urovnaní“

Rozhodnutie v tejto veci je zaujímavé tým, že Všeobecný súd sa tu po prvýkrát zaoberal tzv. „hybridným“ prípadom v oblasti kartelov. Na rozdiel od žalobkýň, ostatné spoločnosti vyšetrované pre účasť v danom karteli sa rozhodli spolupracovať s EK na základe oznámenia o spolupráci prostredníctvom tzv. settlement procedure. Vo veci tohto kartelu boli teda vydané dve samostatné rozhodnutia, jedno určené žalobkyniam a jedno ostatným vyšetrovaným spoločnostiam. Žalobkyne napádali predovšetkým značne vyššiu pokutu, ktorá im bola uložená, v porovnaní s pôvodnými odhadmi EK v rámci návrhu na spoluprácu. Všeobecný súd však potvrdil postup EK, keďže tá použila voči obojím skupinám podnikov rovnakú metódu výpočtu výšky pokuty. Výsledné rozdiely vyplynuli z osobitných znížení, ktoré EK môže použiť v postupe podľa oznámenia o spolupráci, ako aj zo zvýšenia pokuty uloženej žalobkyniam odôvodneného na základe nových informácií získaných v ďalšom konaní proti nim.

D. Oblasť: Inštitucionálne právo

T-121/10 Conte a i. v. Rada EÚ (26. 3. 2015)

„Žaloba o neplatnosť – Rybolov – Ochrana rybolovných zdrojov – Zriadenie komunitárneho systému kontroly, inšpekcie a výkonu rozhodnutí – Pojem regulačného aktu – Pojem legislatívneho aktu – Chýbajúca individuálna dotknutosť – Neprípustnosť“

Toto uznesenie, ktorým sa pre neprípustnosť zamietla žaloba proti nariadeniu Rady v oblasti rybného hospodárstva, je zaujímavé predovšetkým výkladom pojmov „regulačný akt“ a „legislatívny akt“, ktorý tu podal Všeobecný súd vo vzťahu k predlisabonským právnym aktom. Regulačnými aktmi môžu byť podľa Všeobecného súdu aj niektoré nariadenia, ale len tie, ktoré nie sú legislatívnymi aktmi. Povaha aktu ako legislatívneho aktu závisí od postupu, ktorý viedol k jeho prijatiu. Skutočnosť, že akt bol prijatý postupom podľa Zmlúv, ktorý zodpovedá osobitnému legislatívnemu postupu, nevedie automaticky k záveru o tom, že ide o legislatívny akt, ak príslušný právny základ neobsahuje výslovný odkaz na osobitný legislatívny postup. Možno však zohľadniť iné skutočnosti, ktoré aj v tomto prípade viedli Všeobecný súd k záveru, že napadnuté nariadenie predstavuje legislatívny akt. Ide napr. o neskoršiu novelizáciu pôvodného aktu legislatívnym aktom alebo povahu a ciele daného aktu zahŕňajúce základné voľby príslušných politik a zavedenie komplexnej regulácie príslušných právnych vzťahov.

T-217/11 Staelen v. Európsky ombudsman (29. 4. 2015)

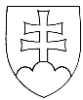
„Mimozmluvná zodpovednosť – Vybavenie sťažnosti, ktorá sa týka zaobchádzania so zoznamom hodnotenia spôsobilosti vydaného ako výsledok verejného výberového konania, zo strany európskeho ombudsmana – Vyšetrovacie právomoci – Povinnosť postupovať s riadnou obozretnosťou – Strata príležitosti – Nemajetková ujma“

Žalobkyňa sa uchádzala o pracovné miesto v inštitúciách EÚ. Napriek tomu, že bola zaradená na zoznam hodnotenia spôsobilosti vydaného ako výsledok verejného výberového konania, nedostala konkrétnu pracovnú ponuku. Sťažovala sa u Európskeho ombudsmana, ktorého žiadala o preverenie zaobchádzania s ňou ako uchádzačkou o prácu zo strany inštitúcií EÚ. Keďže nebola spokojná s vybavením tejto sťažnosti, podala proti nemu žalobu o náhradu škody. Všeobecný súd okrem iného konštatoval prieťahy v činnosti ombudsmana, ktorý jej listy vybavoval niekoľko mesiacov bez toho, aby bol takýto postup odôvodnený okolnosťami veci, a priznal žalobkyni *ex aequo et bono* náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá jej tým vznikla.

T-562/12 Dalli v. Európska komisia (12. 5. 2015)

„Člen Európskej komisie – Vyšetrovanie OLAF – Údajnú verbálne rozhodnutie predsedu Európskej komisie požiadať o rezignáciu dotknutej osoby – Žaloba o neplatnosť – Nežalovateľný akt – Neprípustnosť – Žaloba o náhradu škody“

Žalobca, bývalý eurokomisár zodpovedný za zdravie a spotrebiteľskú politiku, napadol žalobou údajnú ústnu žiadosť predsedu EK Barrosa, aby odstúpil. Tvrdil, že predseda EK ho na stretnutí, ktoré sa medzi nimi uskutočnilo kvôli správe OLAF o tajných stretnutiach eurokomisára s predstaviteľmi tabakového priemyslu, požiadal, aby odstúpil. EK uvedené tvrdenie poprela a tvrdila, že pán Dalli odstúpil dobrovoľne. Všeobecný súd si za účelom výsluchu predvolal na pojednávanie pána Barrosa, Dalliho a ďalších svedkov. Na základe ich

výpovedí a ďalších dôkazov Všeobecný súd dospel k záveru, že je dostatočne právne preukázané, že pán Dalli na spomenutom stretnutí sám dobrovoľne odstúpil. Vzhľadom na to, že nebola preukázaná existencia žiadosti zo strany p. Barrosa, ktorá je v podstate aktom napadnutým v predmetnom prípade, Všeobecný súd zamietol žalobu ako neprípustnú.

E. Oblasť: Obchodná politika

T-310/12 Yuanping Changyuan Chemicals v. Rada EÚ (20. 5. 2015)

„Dumping – Dovozy kyseliny šťaveľovej s pôvodom v Indii a Číne – Definitívne anti-dumpingové clo – Odvetvie Spoločenstva – Stanovenie ujemy – Článok 9 ods. 4, článok 14 ods. 1 a článok 20 ods. 1 a 2 Nariadenia (ES) č. 1225/2009 – Povinnosť odôvodnenia – Právo na uplatnenie námietok – Článok 20 ods. 5 Nariadenia (ES) č. 1225/2009“

Všeobecný súd v uvedenom rozsudku zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 325/2012 z 12. apríla 2012, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz kyseliny šťaveľovej s pôvodom v Indii a Čínskej ľudovej republike, v rozsahu, v akom sa týka spoločnosti Yuanping Changyuan Chemicals. Dospel totiž k záveru, že Rada nedostatočne odôvodnila metódu výpočtu rozpätia ujemy v nariadení, a tým porušila čl. 296 ZFEÚ.

F. Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov

T-51/14 Česká republika v. Európska komisia (12. 5. 2015)

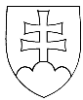
„Systém zaručených tradičných špecialít – Nariadenie (EÚ) č. 1151/2012 – Zamietnutie žiadosti o zápis označenia ‚pomazánkové maslo‘ (nátierkové maslo) ako zaručenej tradičnej špeciality – Spojenie s ustanoveniami nariadenia (ES) č. 1234/2007, ktoré stanovujú podmienky používania obchodného označenia ‚maslo‘“

Všeobecný súd zamietol žalobu Česka, ktoré žiadalo zrušiť rozhodnutie EK o zamietnutí zápisu „pomazánkového masla“ do registra zaručených tradičných špecialít. Skonštatoval, že EK sa oprávnene domnievala, že zápis by bol v rozpore s nariadením o jednotnej spoločnej organizácii trhov. Na obídienie systému zavedeného týmto nariadením nemôže pritom slúžiť systém zaručených tradičných špecialít zavedený nariadením o systémoch kvality, pretože by to ohrozilo zjednotenie označení poľnohospodárskych výrobkov a v dôsledku toho aj cieľ zachovania spravodlivej hospodárskej súťaže a ochrany spotrebiteľa.

T-290/12 Poľská republika v. Európska komisia (22. 4. 2015)

„Poľnohospodárstvo – Spoločná organizácia trhov – Sektory ovocia a zeleniny a spracovaného ovocia a zeleniny – Pomoc skupinám výrobcov – Obmedzenie finančnej účasti Únie – Právna istota – Legitímna dôvera – Povinnosť odôvodnenia – Lojálna spolupráca“

Všeobecný súd v tejto veci zamietol žalobu Poľska o zrušenie vykonávacieho nariadenia EK (č. 302/2012), ktorého cieľom je obmedziť finančnú účasť EÚ na pomoci skupinám výrobcov ovocia a zeleniny, ktoré sú vytvorené z podnetu výrobcov ovocia a zeleniny nachádzajúcich sa v členských štátoch, ktoré pristúpili k EÚ 1. mája 2004 alebo po tomto dátume,

v najvzdialenejších regiónoch EÚ a na menších ostrovoch Egejského mora. Všeobecný súd uviedol, že EK dostatočne odôvodnila prijatie tohto nariadenia, keď v ňom uviedla, že zmeny finančnej účasti EÚ boli zavedené „z dôvodov rozpočtovej disciplíny“ a z dôvodu záujmu „optimalizovať rozdelenie finančných zdrojov udržateľným a účinným spôsobom“.

T-259/13 Francúzska republika v. Európska komisia (30. 4. 2015)

„EPUZF – ‚Záručná‘ sekcia – EPUZF a EPFRV – Výdavky vylúčené z financovania – Opatrenia na podporu rozvoja vidieku – Prírodne znevýhodnené zóny – Paušálna finančná oprava – Výdavky vynaložené Francúzskom – Proporcionalita – Kritérium započítania – Kontroly na mieste – Procesné záruky“

Francúzsko napadlo žalobou vykonávacie rozhodnutie EK, ktorým vylúčilo z financovania niektoré výdavky vynaložené Francúzskom v rámci Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) v časti, v ktorej vylučuje výdavky vynaložené Francúzskom v rámci pomoci týkajúcej sa platieb odškodného v súvislosti s prírodným znevýhodnením (POPZ) z plánu rozvoja francúzskeho vidieka. Všeobecný súd tejto žalobe sčasti vyhovel, nakoľko dospel k záveru, že EK uplatnila paušálnu finančnú opravu protiprávne tým, že ju rozšírila na poľnohospodárske podniky chovajúce ovce, ktoré nemôžu požadovať prémiiu na bahnice. V súvislosti s týmito podnikmi totiž EK v oznámení o zisteniach zo šetrenia neidentifikovala žiadne nezrovnalosti, ktoré by odôvodňovali finančnú opravu. Všeobecný súd dospel k záveru, že EK neumožnila Francúzsku, aby napravilo nezrovnalosti zistené počas kontrolnej misie a že správne konanie mohlo viesť k iným záverom, keby Francúzsko malo vedomosť o vytýkanej nezrovnalosti.

G. Oblasť: Prístup k dokumentom

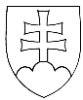
T-402/12 Schlyter v. Európska komisia (16. 4. 2015)

„Prístup k dokumentom – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Článok 4 ods. 2 tretia zarážka – Výnimka vzťahujúca sa na ochranu cieľov vyšetovania – Nariadenie (ES) č. 1367/2006 – Článok 6 ods. 1 – Podrobné stanovisko Komisie k návrhu nariadenia týkajúceho sa výročného vyhlásenia o látkach v stave nanočastíc, ktoré francúzske orgány oznámili Komisii podľa ustanovení smernice 98/34/ES – Odmietnutie prístupu“

Žalobca požadoval od EK sprístupnenie tzv. podrobného stanoviska vypracovaného podľa smernice 98/34/ES o postupe pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov k návrhu francúzskeho vnútroštátneho predpisu. EK jeho žiadosť zamietla argumentujúc potrebou ochrany účelu vyšetovania. Všeobecný súd však vo svojom rozsudku dospel k záveru, že postup podľa smernice 98/34/ES nepredstavuje vyšetovanie, preto sa táto výnimka na podrobné stanovisko EK nemôže uplatniť.

T-623/13 Unión de Almacenistas de Hierros de España v. Európska komisia (12. 5. 2015)

„Prístup k dokumentom – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Dokumenty týkajúce sa dvoch vnútroštátnych konaní vo veci hospodárskej súťaže – Dokumenty odovzdané Komisii vnútroštátnym orgánom hospodárskej súťaže v rámci spolupráce uvádzanej ustanoveniami práva Únie – Zamietnutie prístupu – Výnimka vzťahujúca sa na ochranu cieľov inšpekcií,

vyšetrovania a kontroly – Výnimka vzťahujúca sa na ochranu obchodných záujmov tretej osoby – Neexistencia povinnosti dotknutej inštitúcie vykonať konkrétne a individuálne preskúmanie obsahu dokumentov uvedených v žiadosti o prístup, pokiaľ je predmetné vyšetrowanie definitívne ukončené – Absencia potreby opatrenia na zabezpečenie priebehu konania požadujúceho predloženie sporných dokumentov – Nezohľadnenie osobitnej situácie žiadateľa“

Žalobkyňa požadovala od EK sprístupnenie celej korešpondencie, ktorú si v postupe podľa čl. 11 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 vymenili EK a španielska Národná komisia pre hospodársku súťaž v súvislosti s dvoma vnútroštátnymi konaniami podľa čl. 101 ZFEÚ. EK jej zamietla prístup k časti dokumentov, konkrétne k návrhom rozhodnutí španielskeho súťažného orgánu a k zhrnutiu daných dvoch prípadov v angličtine, a to na základe uplatnenia tzv. všeobecnej domnienky, že sprístupnenie takýchto dokumentov by porušovalo ochranu obchodných záujmov dotknutých podnikov, ako aj ochranu účelu vyšetrovania. Všeobecný súd žalobu zamietol ako nedôvodnú, pričom potvrdil existenciu takejto všeobecnej domnienky. Na aplikovateľnosť tejto domnienky voči dotknutým dokumentom dokonca nemá vplyv ani okolnosť, že vyšetrowania na vnútroštátnej úrovni už boli skončené.

H. Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika

T-190/12 Tomana a i. v. Rada EÚ a Európska komisia (22. 4. 2015)

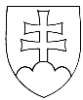
„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté voči niektorým osobám a subjektom vzhľadom na situáciu v Zimbabwe – Obmedzenia vstupu na územie Únie a prechodu cez toto územie – Zmrazenie finančných prostriedkov – Právny základ – Zjavne nesprávne posúdenie – Povinnosť odôvodnenia – Právo na obhajobu – Základné práva – Proporcionalita“

Všeobecný súd v tejto veci zamietol žalobu hlavného prokurátora Zimbabwe a ďalších 120 žalobcov, ktorí žiadali zrušiť reštriktívne opatrenia prijaté voči nim vzhľadom na situáciu v Zimbabwe. Všeobecný súd skúmal najmä právny základ prijatých opatrení, porušenie povinnosti odôvodnenia zo strany Rady, ako aj to, či sú splnené kritériá odôvodňujúce zápis žalobcov do zoznamu osôb a subjektov, na ktoré sa vzťahujú sporné reštriktívne opatrenia. Dospel k záveru, že napadnuté akty neboli postihnuté žiadnou protiprávnosťou a ani nevychádzajú zo zjavne nesprávneho posúdenia Rady. Okrem iného potvrdil, že najväčšia časť dotknutých žalobcov zastávala funkcie, na základe ktorých ich možno kvalifikovať ako vedúcich predstaviteľov Zimbabwe alebo ich spoločníkov, a preto bol ich zápis na sankčný zoznam oprávnený aj na základe tohto jediného dôvodu.

T-163/12 Ternavsky v. Rada EÚ (12. 5. 2015)

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté proti Bielorusku – Zmrazenie finančných prostriedkov – Zákaz vstupu a tranzitu na území EÚ – Nesprávne posúdenie“

Všeobecný súd v tejto veci vyhovel žalobe v časti, v ktorej smerovala k zrušeniu reštriktívnych opatrení voči bieloruskému podnikateľovi, ktoré boli prijaté z dôvodu, že ide o osobu blízku prezidentovi Lukašenkovi. Všeobecný súd dospel k záveru, že jedinou okolnosťou, ktorá motivovala Radu k prijatiu reštriktívnych okolností z uvedeného dôvodu, bolo to, že

spoločnosť, ktorú ovládal žalobca, zamestnávala neter prezidenta Lukašenka. Takáto okolnosť pritom podľa Všeobecného súdu nie je dostatočná na to, aby odôvodnila prijatie reštriktívnych opatrení z vyššie uvedeného dôvodu.

I. Oblasť: Štátna pomoc

T-671/14 Bayerische Motoren Werke v. Európska komisia (11. 5. 2015)

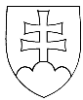
„Vedľajšie účastníctvo“

Spor v tejto veci sa týka rozhodnutia EK o štátnej pomoci zo strany Nemecka v prospech BMW na výstavbu nového závodu. Slobodný štát Sasko, v ktorom sa mala investícia realizovať, chcel byť vedľajším účastníkom konania a Všeobecný súd jeho návrhu vyhovel. Dospel totiž k záveru, že navrhovateľ má za daných okolností záujem na rozhodnutí veci. Rozhodnutím EK bolo totiž opatrenie zamýšľané Nemeckom sčasti obmedzené, v dôsledku čoho Sasko príde o hospodárske a iné výhody spojené s plánovanou investíciou.

T-529/13 Izsák a Dabis v. Európska komisia (18. 5. 2015)

„Vedľajšie účastníctvo – Záujem na rozhodnutí veci“

Žalobcovia v tejto veci napádajú rozhodnutie Európskej komisie, ktorým bola zamietnutá žiadosť o registráciu európskej občianskej iniciatívy s názvom „Kohézna politika pre rovnosť regiónov a zachovanie regionálnych kultúr“. Uvedeným uznesením Všeobecný súd rozhodol o niekoľkých návrhoch na vstup vedľajšieho účastníka do konania. Návrh na vstup podaný zo strany Baskickej nacionalistickej strany (Euzko Alderdi Jeltzalea, resp. Partido Nacionalista Vasco) vyhlásil za neprípustný z dôvodu nedodržania pravidiel týkajúcich sa právneho zastúpenia. Pokiaľ ide o Covasna County Council, Bretagne réunie a obec Debrad', v ich prípade Všeobecný súd návrhom na vstup nevyhovel a nepovolil ich vstup do konania z dôvodu nesplnenia podmienky záujmu na rozhodnutí veci.

T-285/14 Wirtschaftsvereinigung Stahl a i. v. Európska komisia (22. 5. 2015)

T-286/14 Röchling Oertl Kunststofftechnik v. Európska komisia (22. 5. 2015)

T-287/14 Schaeffler Technologies v. Európska komisia (22. 5. 2015)

T-288/14 Energiewerke Nord v. Európska komisia (22. 5. 2015)

T-289/14 H-O-T Servicecenter Nürnberg a i. v. Európska komisia (22. 5. 2015)

T-294/14 Klemme v. Európska komisia (22. 5. 2015)

T-295/14 Autoneum Germany v. Európska komisia (22. 5. 2015)

T-296/14 Erbslöh v. Európska komisia (22. 5. 2015)

T-297/14 Walter Klein v. Európska komisia (22. 5. 2015)

T-298/14 Erbslöh Aluminium v. Európska komisia (22. 5. 2015)

T-300/14 Fricopan Back v. Európska komisia (22. 5. 2015)

T-301/14 Michelin Reifenwerke v. Európska komisia (22. 5. 2015)

T-305/14 Vestolit v. Európska komisia (22. 5. 2015)

„Štátna pomoc – Opatrenia Nemecka na podporu výroby elektriny z obnoviteľných zdrojov a energeticky náročných podnikov – Rozhodnutie Komisie začať konanie podľa čl. 108 ods. 2 ZFEÚ – Vydanie konečného rozhodnutia po podaní žaloby – Zastavenie konania – Žaloba o neplatnosť – Návrh na úpravu žalobných návrhov – Nijaká nová skutočnosť – Nepripustnosť“

Žalobcovia v týchto veciach napadli žalobou o neplatnosť rozhodnutie EK o začatí formálneho zisťovania v oblasti štátnej pomoci, pokiaľ ide o nemecký zákon o obnoviteľných zdrojoch. Konkrétne bol sporným nižší príplatok podľa uvedeného zákona pre energeticky náročných odberateľov. Po podaní žalôb však EK vydala konečné rozhodnutie. Všeobecný súd preto vo všetkých uzneseniach dospel k záveru, že vo veci nie je dôvod rozhodnúť, keďže napadnutý akt už viac nemá samostatné právne účinky. Viacerí žalobcovia sa pokúsili upraviť žalobné návrhy tak, aby smerovali voči konečnému rozhodnutiu EK. To však Všeobecný súd odmietol, nakoľko konečným rozhodnutím nebolo nahradené napadnuté rozhodnutie EK.